

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618201633
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618201633.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom JUDr. Rastislavom Žigom v právnej veci žalobcu: R M., s.r.o., A.: XX XXX XXX, sídlom G. nábrežie X/A, L., zastúpený: C. kancelária K. s.r.o., A.: XX XXX XXX, sídlom G. nábrežie XA, XXX XX L., proti žalovanej: C. Y., narodená XX.XX.XXXX, bytom G. XX/XXX, XXX XX B. Y., o zaplatenie: 11.426,03Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti dlžných úrokov z istiny vo výške 200 Eur a v časti istiny vo výške 400 Eur z a s t a v u j e.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi v zastavenej časti právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 11026,03 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.426,03Eur od 01.05.2018 do 25.09.2018, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.376,03Eur od 26.09.2018 do 23.10.2018, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.326,03 Eur od 24.10.2018 do 21.11.2018, úrok z omeškania 5,25% ročne zo sumy 11.276,03Eur od 22.11.2018 do 19.12.2018, úrok z omeškania 5,25% ročne zo sumy 11.226,03Eur od 20.12.2018 do 17.01.2019, úrok z omeškania 5,25% ročne zo sumy 11.176,03Eur od 18.01.2019 do 12.02.2019, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.126,03Eur od 13.02.2019 do 25.03.2019, úrok z omeškania 5,25% ročne zo sumy 11.076,03Eur od 26.03.2019 do 14.04.2019, úrok z omeškania 5,25% ročne zo sumy 11.026,03Eur od 15.04.2019 do zaplatenia., všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

V. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (J.) dňa 28.05.2018 doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 11.426,03Eur, dlžných úrokov z istiny do 30.04.2018 vo výške 4179,66Eur, zmluvného úroku vo výške 13,90% ročne zo sumy 11.426,03Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 11426,03Eur od 01.05.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.01.2013 uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. (ďalej len zmluva o úvere). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a sadzobník poplatkov žalobcu. Žalovaná mala svojím podpisom na zmluve potvrdiť, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 11.950Eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky,

poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná úver neplnila riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru, žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 27.08.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná mala časť dlžnej sumy z úveru zaplatiť. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v Aktuálnom stave úveru, pričom poslednú čiastkovú úhradu vykonal žalovaná dňa 23.04.2018.

2. Súd doručil žalovanej žalobu, s prílohami, poučením o procesných právach a výzvou na vyjadrenie dňa 08.10.2018. Žalovaná sa k žalobe v stanovenej lehote nevyjadrila.

3. Dňa 14.10.2018 bolo súdu doručené podanie žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu, ktorým navrhol zmenu žalobcu v dôsledku uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018, medzi spoločnosťou J. ako postupcom a spoločnosťou K. ako postupníkom. Prílohou predmetného podania bola zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 vrátane prílohy s identifikovanou postúpenou pohľadávkou voči žalovanej. Súd uznesením č.k. 31 Csp 90/2018 - 136 zo dňa 08.01.2018 pripustil vystúpenie žalobcu J. z konania a vstup spoločnosti K. do konania. Súd mal predloženými listinnými dôkazmi preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť odôvodňujúca postup podľa § 80 ods. 1 až 3 CSP.

4. V písomnom podaní zo dňa 23.02.2019 žalobca uviedol, že od 15.05.2018 vykonal žalovaná úhrady do 18.01.2019 v celkovej výške 400Eur. Z uvedeného dôvodu v danej časti vzal žalobu späť. Časť úhrad započítal na príslušenstvo pohľadávky a to úhrady od 15.05.2018 do 23.08.2018 vrátane a časť od 23.08.2019 do 18.01.2019 na istinu. Žiadal priznať istinu 11.176,03 Eur, úroky 3979,66 Eur a nevyčíslené zmluvné úroky a úroky z omeškania podľa jednotlivých čiastkových úhrad. Z predmetného podania vyplýva, že návrh bol vzatý späť v časti istiny 250Eur a v časti úrokov 200 Eur. Ďalej žalobca doručil súdu podanie zo dňa 06.03.2019, ktorým z dôvodu ďalšej úhrady žalovanej zo dňa 13.02.2019 vzal späť a žiadal priznať istinu 11.126,03Eur. Následne boli súdu zo strany žalobcu doručené ešte dve čiastočné späťvzatia a to zo dňa 05.04.2019 a 23.04.2019, pričom sa žalobca v konečnom znení petitu domáhal istiny 11.026,03Eur, úrokov 3979,66Eur, zmluvných úrokov vo výške 13,9% ročne zo sumy 11.426,03Eur od 01.05.2018 do 25.09.2018, zmluvných úrokov vo výške 13,9% ročne zo sumy 11.376,03Eur od 26.09.2018 do 23.10.2018, zmluvných úrokov vo výške 13,9% ročne zo sumy 11.326,03 Eur od 24.10.2018 do 21.11.2018, zmluvného úroku 13,9% ročne zo sumy 11.276,03Eur od 22.11.2018 do 19.12.2018, zmluvného úroku 13,9% ročne zo sumy 11.226,03Eur od 20.12.2018 do 17.01.2019, zmluvného úroku 13,9% ročne zo sumy 11.176,03Eur od 18.01.2019 do 12.02.2019, zmluvný úrok vo výške 13,9% ročne zo sumy 11.126,03Eur od 13.02.2019 do 25.03.2019, zmluvný úrok 13,9% ročne zo sumy 11.076,03Eur od 26.03.2019 do 14.04.2019, zmluvný úrok 13,9% ročne zo sumy 11.026,03Eur od 15.04.2019 do zaplatenia, zákonného úroku vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.426,03Eur od 01.05.2018 do 25.09.2018, zákonného úroku vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.376,03Eur od 26.09.2018 do 23.10.2018, zákonného úroku vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.326,03 Eur od 24.10.2018 do 21.11.2018, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.276,03Eur od 22.11.2018 do 19.12.2018, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.226,03Eur od 20.12.2018 do 17.01.2019, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.176,03Eur od 18.01.2019 do 12.02.2019, zákonného úroku vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.126,03Eur od 13.02.2019 do 25.03.2019, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.076,03Eur od 26.03.2019 do 14.04.2019, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.026,03Eur od 15.04.2019 do zaplatenia. Žalobca teda celkovo vzal žalobu späť čo do istiny vo výške 400Eur a vyčíslených úrokov vo výške 200Eur s prísluňajúcim príslušenstvom.

5. Súd vo veci nariadil súdne pojednávanie na deň 12.04.2019. Zástupca žalobcu spoločnosti K. podaním zo dňa 05.04.2019 ospravedlnil svoju neúčasť na súdnom pojednávaní a to vzhľadom na právny stav a hospodárnosť konania. Žalovaná sa pojednávania zúčastnila. Súd preto konal v neprítomnosti žalobcu. Pojednávanie bolo po ukončení dokazovania odročené na deň 26.04.2019 za účelom vyhlásenia rozsudku, o čom boli strany sporu informované.

6. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal postupne niekoľkokrát žalobu čiastočne späť z dôvodu úhrad žalovanej a to ku dňu rozhodnutia súdu v časti úrokov vo výške 200 EUR a v časti istiny v sume 400Eur, súd konanie v súlade s § 145 ods. 2 CSP konanie v danej časti zastavil.

10. Súd sa oboznámil so žalobou, podaniami žalobcu zo dňa 23.02.2019, 06.03.2019, 05.04.2019, a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to obchodnými podmienkami pre úver - lepšia splátka, všeobecnými obchodnými podmienkami J. Sadzovníkom poplatkov, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 27.08.2015, doručenkou, zmluvou o úvere lepšia splátka, upozornením - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 11.08.2015, poštovými hárkami, Aktuálny stav úveru ku dňu 30.04.2018, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018.

11. Žalovaná na súdnom pojednávaní uviedla, že dlh spláca po 50 Eur. Viac splácať nemôže, pretože má príjem vo výške 350Eur. Niekedy dlh splácala, potom ju prepustili a teraz už iba upratuje. Potvrdila, že uzatvorila zmluvu o úvere lepšia splátka a bola jej poskytnutá suma 11.950Eur. Úver uzatvorila na bežnú spotrebu ako spotrebiteľka. Vtedy jej ponúkli z banky úver a ona neodolala. Chcela by v budúcnosti požiadať o osobný bankrot. Ešte tak neurobila, ale chystá sa v mesiaci jún 2019 ísť do Centra právnej pomoci. Ešte má ďalšie dlhy.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 1,2,4 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

15. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa ustanovení § 1 ods. 2, §2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje

poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o dostupnej pôžičke, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa ustanovení § 502 ods. 1, § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

19. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Pôvodný žalobca J.. poskytol žalovanej na základe zmluvy o úvere - lepšia splátka sumu 15000 €. Uzatvorená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy). Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv upravenej v Občianskom zákonníku. Uzatvorená zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Právny predchodca žalobcu je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje bankové služby a tiež spotrebiteľské úvery a žalovaný bol spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol posúdený súdom ako spotrebiteľský a podradený pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. súd podrobil uzavretú zmluvu súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetná Úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje i osobitné náležitosti, t. j. druh úveru, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, údaj o osobe, ktorá za neho zmluvu uzavrela, adresu trvalého pobytu, meno a priezvisko spotrebiteľa, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu, RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

22. Žalobca úver zosplatnil dňa 27.08.2015 po tom, ako žalovaná bola v omeškaní so splátkami úveru, a k splateniu dlžného zostatku ju vyzval v lehote do 10 kalendárnych dní.

- Žalovaná bola už predtým výzvou zo dňa 11.08.2015 vyzvaná na zaplatenie omeškaných splátok. (§ 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka). Pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 27.08.2015 vyčíslila dlh žalovanej ku dňu zosplatnenia nasledovne:

- istinu 11426,03Eur

- úrok 1068,13 Eur

- poplatky za upomienky 4,65Eur,

Celkový dlh žalovanej bol teda vo výške 12.498,81Eur.

23. Pôvodný žalobca predložil súdu Aktuálny stav úveru ku dňu 30.04.2018 v ktorom sa nachádza aj prehľad zaplatených splátok žalovanej. Súd mal preukázané, že žalovaná po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ku dňu 27.08.2015 pokračovala v splácaní úveru a od 16.09.2015 do 23.04.2018 uhradila pôvodnému žalobcovi ešte pred postúpením pohľadávky celkovo sumu 2750Eur. Táto skutočnosť bola v konaní nesporná a vyplýva aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 23.02.2019. Pôvodný žalobca z danej sumy úhrad započítal sumu 4,65Eur na poplatky a zvyšok vo výške 2745,35 na nešpecifikované úroky. Na istinu z celkovo uhradenej sumy 2750 Eur nič pôvodný žalobca nezapočítal.

24. Následne žalovaná ešte v priebehu súdneho konania žalobcovi uhradila celkovo sumu 600Eur, ktorú opätovne žalobca čiastočne započítal na kapitalizované úroky a to vo výške 200Eur v ktorej vzal žalobu čiastočne späť a iba sumu 400Eur na istinu.

25. V prvom rade súd vzhľadom na vykonané započítania úhrad žalovanej pôvodným žalobcom a jeho právnym nástupcom na kapitalizované úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru uvádza, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Žalobca v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV 476/2012 z 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. ÚS SR v citovanom odôvodnení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Navyše súd považuje za potrebné dodať, že splácanie úveru v splátkach, na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Stav výhody splátok je obvyklý a teda justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne „obetovaných“ peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde žalobcovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto zásadnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným

zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z. z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a subsidiárne ani testom §53ods.4písm. k/ Občianskeho zákonníka (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 4Obo 143/98, rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 476/2012). Z uvedených dôvodov súd zamietol nárok žalobcu na priznanie zmluvných úrokov, ktoré špecifikoval v podaní zo dňa 23.04.2019 a to zmluvných úrokov vo výške 13,9% ročne zo sumy 11.426,03Eur od 01.05.2018 do 25.09.2018, zmluvných úrokov vo výške 13,9% ročne zo sumy 11.376,03Eur od 26.09.2018 do 23.10.2018, zmluvných úrokov vo výške 13,9% ročne zo sumy 11.326,03 Eur od 24.10.2018 do 21.11.2018, zmluvného úroku 13,9% ročne zo sumy 11.276,03Eur od 22.11.2018 do 19.12.2018, zmluvného úroku 13,9% ročne zo sumy 11.226,03Eur od 20.12.2018 do 17.01.2019, zmluvného úroku 13,9% ročne zo sumy 11.176,03Eur od 18.01.2019 do 12.02.2019, zmluvný úrok vo výške 13,9% ročne zo sumy 11.126,03Eur od 13.02.2019 do 25.03.2019, zmluvný úrok 13,9% ročne zo sumy 11.076,03Eur od 26.03.2019 do 14.04.2019, zmluvný úrok 13,9% ročne zo sumy 11.026,03Eur od 15.04.2019 do zaplattenia.

26. Z hľadiska právnej istoty súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov v oblasti zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré jednoznačne potvrdili rozhodnutia súdov prvého stupňa, ktorými zamietli nárok na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Napríklad súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 53/2018 - 72 zo dňa 20.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 15 Co 110/2018 zo dňa 23.05.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Co 12/2017 zo dňa 14.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 Co 136/17 zo dňa 13.07.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 3 Co 125/2017 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava č.k. 25 Co 251/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 17 Co 48/2018 zo dňa 05.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22 Co 35/2017 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 Co 80/2017 zo dňa 19.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18 Co 138/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25 Co 183/2017 zo dňa 21.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16 Co 255/2017 zo dňa 21.12.2017, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 7 Co 119/2018 zo dňa 30.05.2018, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 11 Co 73/2018 zo dňa 29.05.2018.

27. Vzhľadom k tomu, že žalovaná dlžnú istinu vo výške 11.026,03 Eur žalobcovi neuhradila, súd ju zaviazal na jej zaplattenie. Súd mal ďalej preukázané, že žalovaná po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vykonala úhrady jednak pred podaním žaloby na súd vo výške 2750Eur (preukázané tlačivom -Aktuálny stav úveru) a jednak po podaní žaloby vo výške 600Eur. Z danej sumy započítal žalobca na poplatky sumu 4,65Eur a z úhrady po začatí sporu sumu 400 Eur na istinu. Ostatok vo výške 2945,35 Eur započítal na úroky. Súd mal z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 27.08.2015 (na čl. 100 spisu) preukázané, že výška dlžných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola 1068,13 Eur a z vyjadrenia žalobcu zo dňa 23.02.2019 mal súd preukázanú výšku dlžných úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti do 30.04.2018 (po tomto dátume si žalobca uplatňuje úroky z omeškania nevyčíslené) vo výške 1694,44 Eur, t.j. dlžné úroky vo výške 2762,57Eur. Keďže žalobca nemá právo na zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, pričom žalovaná mu uhradila sumu (po zohľadnení započítania na istinu a poplatky) vo výške 2945,35 Eur, súd konštatuje, že žalovaná žalobcovi celkovú sumu dlžných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti ako aj úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti do dňa 30.04.2018 uhradila a preto súd žalobu v časti uplatnených vyčíslených úrokov 3979,66 Eur zamietol.

28. Žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania. Výška úrokov z omeškania je podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. o päť percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca úroky z omeškania špecifikoval v podaní zo dňa 16.04.2019 podľa jednotlivých čiastkových úhrad žalovanej vykonaných po podaní žaloby a súd teda priznal žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.426,03Eur od 01.05.2018 do 25.09.2018, zákonného úroku vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.376,03Eur od 26.09.2018 do 23.10.2018, zákonného úroku vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.326,03 Eur od 24.10.2018 do 21.11.2018, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.276,03Eur od 22.11.2018 do 19.12.2018, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.226,03Eur od 20.12.2018 do 17.01.2019, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.176,03Eur od 18.01.2019 do 12.02.2019, zákonného úroku vo výške 5,25% ročne zo sumy 11.126,03Eur od 13.02.2019 do 25.03.2019, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.076,03Eur od 26.03.2019 do 14.04.2019, zákonného úroku 5,25% ročne zo sumy 11.026,03Eur od 15.04.2019 do zaplatenia.

29. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 265ods. 1 CSP. Žalovaná čiastočnými úhradami po začatí sporu zapríčinila čiastočné späťvzatie návrhu a preto má žalobca v zastavenej časti právo na náhradu trov konania. Pri určovaní pomeru úspechu a neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. V uplatnenej istine bol žalobca v plnom rozsahu úspešný a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100% voči žalovanej.

32. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).